

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618203703
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618203703.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jany Haluškovovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom AK Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: E. S., nar. X. Y. XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., zastúpená JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., IČO: 50 990 365, so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 2.050,25 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č.k. 13Csp/55/2018-193 zo dňa 15. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., v časti o zaplatenie sumy 24,70 Eur s príslušenstvom, z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu vo výroku I. a závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) p o t v r d z u j e.

III. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré jej je žalobca p o v i n n ý zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 13Csp/55/2018-193 zo dňa 15. apríla 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalobu o zaplatenie istiny 1.802,43 Eur s príslušenstvom zamietol (prvá výroková veta). Zároveň konanie v časti o zaplatenie sumy 247,82 Eur zastavil (druhá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému (žalovanej) trovy konania v celosti, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vyšším súdnym úradníkom (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že zaplatenia sumy 2.050,25 Eur od žalovanej sa domáhal pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka a.s., ktorú odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 20.2.2014 Zmluvu o pôžičke evid.č.5020916, na základe ktorej žalovanej poskytol pôžičku vo výške 2.350,81 Eur, ktorú mala žalovaná splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 58,68 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 7.041,60 Eur. Žalovaná pritom uhradila len sumu 1.443,39 Eur, porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas. Po výzve k úhrade dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru pôvodný veriteľ dňa 19.10.2015 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 28.10.2015. Celkový dlh podľa žaloby predstavoval sumu 2.050,25 Eur, úrok z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení okamžitej splatnosti; zmluvnú pokutu evidovanú v prehľade splátok a úhrad vo výške 294,27

Eur žalobca v spore neuplatnil. Uplatnil však náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 64,32 Eur. Žalovaná pôvodne uplatnený nárok uznala; s poukazom na svoj zdravotný stav a skutočnosť, že je invalidnou a starobnou dôchodkyňou navrhla, že bude pohľadávku splácať splátkami vo výške 20 Eur. Následne písomným podaním prostredníctvom právneho zástupcu uplatnený nárok namietla, poukázala na skutočnosť, že právny vzťah medzi stranami sporu je založený spotrebiteľskou zmluvou a vzniesla námietku premlčania.

1.2 Súd prvej inštancie v rámci rozhodovania aplikoval ustanovenia § 497, § 502 ods.1, § 503 ods. 1, ods. 2, § 504, § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ustanovenia § 657, § 658 ods. 1, § 52 ods. 1-3, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ustanovenia § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“); vo vzťahu k námietke premlčania aplikoval ustanovenia § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii uviedol, že vyplýva z právneho nástupníctva obchodnej spoločnosti Všeobecná úverová banka a.s. po pôvodnom veriteľovi Consumer Finance Holding a.s. v dôsledku zlúčenia uvedených spoločností dňa 11.12.2017 a Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcami 1/ Consumer Finance Holding a.s. a 2/ Všeobecná úverová banka a.s. a postupníkom Intrum Justitia Slovakia s.r.o., po zmene obchodného mena Intrum Slovakia s.r.o..

1.3 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovanou bola uzavretá Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 20.02.2014, veriteľ poskytol žalovanej pôžičku na splatenie úverov vo výške 2.358,81 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 32%, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať 120 mesačnými splátkami vo výške 58,68 Eur a termínom konečnej splatnosti 2/2024. Žalovaná riadne a včas nespĺcala poskytnutý úver, preto žalobca vyhlásil k 28.10.2015 predčasnú splatnosť úveru; na zosplatenie bola žalovaná upozornená výzvou zo dňa 27.08.2015. Žalovaná z poskytnutej sumy 2.350,81 Eur splatila 1.443,39 Eur.

1.4 Okresný súd poukázal na ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a s prihliadnutím na jednotlivé splatné (a neuhradené splátky) uzavrel, že z formulovanej predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplateniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou za mesiac jún 2015 po dobu viac ako tri mesiace a že na možnosť zosplatenia dlžníka výslovne upozornil vo vzťahu k tejto splátke. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka tak premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac jún 2015, t.j. od 20.06.2016 a uplynula dňa 20. júna 2018. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná až dňa 16.08.2018, bola podaná až po uplynutí premlčacej doby.

1.5 Vo vzťahu k premlčaniu súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka; uvedené ustanovenie pritom neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatil, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Pre prípad spotrebiteľskej zmluvy (o ktorú v danom prípade ide), má dodávateľ v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. To však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takom prípade začína počítať odo dňa zročnosti omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka).

1.6 Pokiaľ ide o premlčanie súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba práva žalobcu, okrem splátok úveru, ktoré boli splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, začala plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu predčasne zosplatil úver poskytnutý žalovanej. Ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka pre taký prípad ustanovuje osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu; premlčacia doba práva na zaplatenie zosplateného dlhu začína plynúť skôr, ako k zosplateniu dlhu dôjde; začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Ak v prejednávanej veci veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac 6/2015, splatnej dňa 20.06.2018, premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 20.06.2015 a uplynula dňa 20.06.2018. Nakoľko žalobca svoje právo na zaplatenie zosplateného dlhu uplatnil až žalobou doručenou okresnému súdu dňa 16.08.2018, po márnom uplynutí premlčacej doby, okresný

súd žalobcovi premlčané právo priznať nemohol, v dôsledku vznesenej námietky premlčania žalovanou. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie sumy 1.802,43 Eur zamietol.

1.7 Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenia § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 247,82 Eur v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom. Aj keď žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby do výšky 223,12 Eur nesúhlasila, okresný súd uzavrel, že pri zohľadňovaní nesúhlasu žalovanej zohľadňoval skutkové a právne špecifiká žaloby a povahu uplatňovaného nároku, dôvod nesúhlasu žalovanej nepovažoval za dôležitý, žalovanou tvrdená nedôvodnosť žaloby a neunesenie dôkazného bremena nie je dôvodom, pre ktorý by späťvzatie žaloby nemalo byť prípustné. Ak žalovaná v priebehu konania uhradila určité čiastkové platby po podaní žaloby, vyvolala reakciu žalobcu v späťvzatí žaloby o tieto sumy. Žalovaná čiastočným zastavením konania neutrpí; otázka posúdenia opodstatnenosti späťvzatia žaloby je otázkou procesnou, ktorú súd hodnotí aj vo vzťahu k uplatneným trovám. Nakoľko súd prvej inštancie nezistil takú vážnosť dôvodov, pre ktoré žalovaná strana so späťvzatím nesúhlasila, konanie v časti o zaplatenie sumy 247,82 Eur zastavil.

1.8 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1 ods. 2 a § 262 C.s.p.. Konštatoval úspech žalovanej v spore z dôvodu premlčania nároku, a preto žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Ani vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu, z dôvodu premlčania, nemožno konštatovať, že žaloba bola podaná dôvodne.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku I., ktorým žalobu zamietol v časti o zaplatenie sumy 1.802,43 Eur s príslušenstvom a závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok III.) podal žalobca (ďalej v texte aj „odvolateľ“) včas odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že výrok I. zmení nasledovne:

„1.777,73 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.985,93 Eur od 3.11.2015 do 10.7.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.965,93 Eur od 11.7.2018 do 7.8.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.945,93 Eur od 8.8.2018 do 5.9.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.925,93 Eur od 6.9.2018 do 6.12.2018, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.901,23 Eur od 7.12.2018 do 7.1.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.876,53 Eur od 8.1.2019 do 6.2.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.851,83 Eur od 7.2.2019 do 7.3.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.827,13 Eur od 8.3.2019 do 8.4.2019, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a zo sumy 1.802,43 Eur od 9.4.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 1.777,73 Eur od 7.5.2019 do zaplatenia; to všetko formou splátok vo výške 24,70 Eur mesačne splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozhodnutie vo veci samej nadobudne právoplatnosť, pod následkom straty výhody splátok pri omeškaní so zaplatením čo i len jednej splátky a výrok II (správne má byť výrok III.) tak, že žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.“ Podané odvolanie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., tvrdil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach odvolateľ namietal, že v konaní pred súdom prvej inštancie boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie; z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Poznamenal, že faktické správanie žalovanej je v súlade s jej uznávacím prejavom, keď po dobu trvania konania pred súdom prvej inštancie žalobcovi uhradila sumu 148,20 Eur v pravidelných mesačných splátkach po 24,70 Eur od 06.01.2018 do 06.05.2019. Žalobca vyjadril pochybnosti, či žalovaná má vedomosť o jej právnom zastupovaní AK JAKUBIS v predmetnom spore, keďže obrana jej právneho zástupcu je v príkrom rozpore s procesnými úkonmi žalovanej a jej právnymi úkonmi.

2.2 Z dôvody úhrady žalovanej vo výške 24,70 Eur dňa 06.05.2019 žalobca zobral žalobu v tejto časti späť a navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie 24,70 Eur s prísl. zastavil.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení podanom prostredníctvom právneho zástupcu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania a trov odvolacieho konania.

3.1 Podľa názoru žalovanej žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadny odvolací dôvod v zmysle § 365 C.s.p.. V podanom vyjadrení tvrdila, že žalobca nijako nepreukázal, že ním uplatňovaný nárok je opodstatnený, nepredložil žiadne dôkazy svedčiace o opaku a žalobca tak neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku. Žalobca nepredložil žiadny výpis z úverového účtu, prípadne iný hodnoverný dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť, koľko žalovaná uhradila a koľko neuhradila, prípadne kedy sa dostala do omeškania. Nemožno tak od žalovanej očakávať, že bude akceptovať ničím nepodložené tvrdenia žalobcu o výške nároku bez relevantného dôkazu.

3.2 Žalovaná uviedla, že nerozumie neopodstatneným vyjadreniam právneho zástupcu žalobcu o oprávnenosti právneho zástupcu žalovanej na jej zastupovanie. Právny zástupca žalobcu opakovane útočí na právneho zástupcu žalovanej aj v iných konaniach. Z praxe je známe, že žalovaní plnia žalobcovi po jeho sústavnom nátlaku na nich vo forme telefonátov, sms či dokonca osobných návštevách jeho spolupracovníkov, ktorí žalovaným dávajú podpisovať splátkové kalendáre s uznaním dlhu, či priame uznania dlhu voči súdu, ktoré navodzujú dojem, že ide o ich slobodné rozhodnutie dlh uznať.

3.3 Právny zástupca žalovanej v podanom vyjadrení upozornil na viaceré porušenia advokátskeho poriadku najmä pokiaľ ide o vzťahy medzi advokátmi navzájom; vyzval právneho zástupcu, aby sa zdržal konania, ktoré by mohlo poškodiť dobré meno advokátskej kancelárie JAKUBIS & PARTNERS s.r.o..

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd z hľadiska obsahu posúdil podané odvolanie aj ako čiastočné späťvzatie žaloby čo do sumy 24,70 Eur s návrhom na čiastočné zastavenie konania (v späťvzatej časti).

5.1 Podľa § 370 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

5.2 Podľa § 370 ods. 2 C.s.p., súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

5.3 Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods. 3 C.s.p.).

6. Žalobca môže vziať počas konania žalobu späť, a to nie len v celom rozsahu ale aj v časti uplatneného nároku. Žalobca tak môže urobiť aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale len dotedy, kým rozhodnutie súdu prvej inštancie nenadobudne právoplatnosť. O pripustení (čiastočného) späťvzatia návrhu v tomto prípade rozhoduje odvolací súd. Odvolací súd rozhodne buď o pripustení späťvzatia návrhu, alebo o nepripustení späťvzatia návrhu. Späťvzatie žaloby žalobcom odvolací súd nepripustí v tom prípade, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Žalobca ako dominus litis disponuje konaním a jeho predmetom, preto procesné oprávnenia, týkajúce sa akejkoľvek dispozície so žalobou prináležia výlučne žalobcovi.

6.1 Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci bolo splnené zákonné podmienky vyžadované ustanovením § 370 C.s.p., odvolací súd späťvzatie pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v časti o zaplatenie sumy 24,70 Eur s prísl. a konanie v späťvzatej časti zastavil.

7. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec vo zvyšku, v ktorej nedošlo k zastaveniu konania, preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

7.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

9. Odvolanie v danom prípade nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvej inštancie je riadne a v súlade so zákonom odôvodnený, je z neho zrejmé, akými úvahami a právnymi názormi sa súd prvej inštancie riadil pri svojom rozhodovaní, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Právne závery sú súladné s vykonaným dokazovaním, čo je zistiteľné z obsahu spisu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom a argumentáciou súdu prvej inštancie. V prejednávanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah medzi účastníkmi konania je okrem ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasledujúce) potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. V konečnom dôsledku spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v podanom odvolaní namietaný nebol.

9.1 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na premlčaní uplatneného nároku; po zistení že k zosplatneniu dlhu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej ku dňu 20. júna 2015 aplikoval ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, konštatoval, že žalobca nárok uplatnil po uplynutí trojročnej premlčacej doby, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Tento záver súdu prvej inštancie odvolaním napadnutý nebol; žalobca v podanom odvolaní ani netvrdil, že nárok, ktorý v spore uplatnil, nie je premlčaný.

9.2 Podstatnou odvolacou námietkou žalobcu bolo tvrdenie, že žalovaná v spore nárok uznala a boli tak splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. K tomu odvolací súd uvádza, že zo súdneho spisu vyplýva, že žalovaná písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 05.09.2018 mala v spore uplatnený nárok v celom rozsahu uznať, požiadala o povolenie zaplatenia dlhu v splátkach o výške 20,- Eur. Zo súdneho spisu tiež vyplýva, že žalovaná dňa 20.03.2019 splnomocnila na zastupovanie advokátsku kanceláriu JAKUBIS & PARTNERS s.r.o.. Uvedený zástupca v písomnom vyjadrení k žalobe už navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, poukázal na premlčanie uplatneného nároku.

9.3 Vo vzťahu odvolacím dôvodom odvolateľ uplatnil dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., tvrdil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Z hľadiska odvolacej argumentácie je zrejmé, že nesprávne právne posúdenie videl žalobca v tom, že súd prvej inštancie neaplikoval ustanovenie § 282 C.s.p. a nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

9.4 Pokiaľ ide o rozsudok pre uznanie nároku, Civilný sporový poriadok rozhodovanie rozsudkom pre uznanie nároku nevyklučuje ani vo veciach, kde žalovaná strana je spotrebiteľom. Prejav žalovanej strany, ktorým uzná v spore uplatnený nárok však musí byť dostatočne určitý. Z prejavu žalovanej v písomnom vyjadrení na čl. 38 spisu vyplýva, že „žalobu na vyplatenie sumy 2.050,25 Eur s príslušenstvom a trovami konania v celom rozsahu uznáva“. Uvádza tiež, že „som po mozgovej porážke, ochrnutá. Môj invalidný a starobný dôchodok predstavuje 304,40 Eur. Po telefonickom kontakte so spol. EOS KSI som sa chcela s nimi naďalej dohodnúť mesačnými splátkami po 20,- Eur, lebo naraz žiadanú sumu nemám možnosť vyplatiť, ale informovali ma, že pohľadávka nepatrí k nim. Budem aj naďalej splácať tú dlžobu po 20,- Eur“. K uvedenému odvolací súd uvádza, že záväzok žalovanej mal vzniknúť z právneho vzťahu založeného Zmluvou o pôžičke uzavretej s obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., nárok v súdnom konaní uplatnila obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že o zaplatení dlžoby sa mala žalovaná dohadovať z EOS KSI

s.r.o.. Už uvedené vzbudzuje pochybnosti o určitosti prejavu žalovanej, nárok ktorého zo subjektov uznáva. Toto umocňuje ďalšie vyjadrenie žalovanej, podľa ktorého: „spomínanú exekúciu splácam po 20,- Eur pre vymáhaciu spoločnosť EOS KSI (s.r.o.) a po telefonicknej konzultácii so spoločnosťou súhlasili aj naďalej splácať po 20 Eur“. Naďalej tak subjekt, voči ktorému žalovaná mala uznať nárok, ostáva neurčitý, je sporný, nie je zrejmé, či ide o žalobcu. Napokon je zrejmé, že pohľadávka uplatnené v spore nemôže byť predmetom exekúcie (na ktorú žalovaná poukazuje), v čase jej písomného podania o nároku nerozhodol ani len súd prvej inštancie.

9.5 Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že pred tým, ako súd prvej inštancie vo veci rozhodol, žalovaná využila svoje právo, dala sa zastupovať v konaní pred okresným súdom. Jej právny zástupca v písomnom vyjadrení nárok neuznal, naopak, namietať premlčanie uplatneného nároku. Civilný sporový poriadok nezakazuje stranám sporu meniť svoje vyjadrenia v spore, tieto je potrebné vnímať nie izolovane ale v ich súhrne a vzájomných súvislostiach. Nemožno neprihliadnuť ani na skutočnosť, že žalovaná má byť po mozgovej porážke, ochrnutá, podľa pripojenej lekárskej správy prakticky imobilná. Vzhľadom k neurčitosti uznávacieho prejavu a následnej námietke premlčania je odvolací súd názoru, že v danom prípade nebolo možné aplikovať ustanovenie § 282 C.s.p. a rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, uznávací prejav nebol dostatočne určitý a z vzhľadom k následnej námietke premlčania bol stranou sporu v ďalšom konaní odvolaný, pred tým, ako súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej.

9.6 Námietka nesprávneho právneho posúdenia spočívajúca v tvrdení, že súd prvej inštancie mal aplikovať ustanovenie § 282 C.s.p. tak nie je dôvodná.

9.7 Súd prvej inštancie vo veci samej aplikujúc ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka konštatoval, že nárok uplatnený v spore je v celom rozsahu premlčaný, a preto žalobu v celom rozsahu v nezastavenej časti zamietol. Tieto závery súdu prvej inštancie sú v plnom rozsahu správne, vychádzajú zo skutkových zistení, že k zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.06.2015. Toto skutkové zistenie žalobca v podanom odvolaní nenamietol a nenamietol ani právne posúdenie súdu prvej inštancie, ktorý aplikoval ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalobca svoj nárok v konaní pred súdom uplatnil po uplynutí premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu odvolací súd osvojujúc si závery súdu prvej inštancie a pri absencii relevantnej argumentácie odvolateľa (vo vzťahu k premlčaniu) konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

9.8 Žalobca napokon vyjadril pochybnosť o právnom zastupovaní žalovanej právnym zástupcom, advokátskou kanceláriou JAKUBIS & PARTNERS s.r.o.. Ani táto námietka neobstojí; právny zástupca predložil do súdneho spisu originál plnomocenstva (čl. 157 spisu), z ktorého vyplýva, že žalovaná ho splnomocňuje v celom rozsahu vo všetkých úkonoch týkajúcich sa právnej veci: Intrum Slovakia s.r.o. o zaplatenie 2.050,25 Eur vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 13Csp/55/2018. Nemožno tak konštatovať, že právny zástupca žalovanú zastupuje bez relevantného splnomocnenia. Skutočnosť, že žalovaná v priebehu sporu plní splátkami dlh, ktorý je podľa záverov súdu prvej inštancie premlčaný, je bez významu k oprávnenosti zastúpenia zo strany právneho zástupcu. Nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobca v podanom odvolaní nenamietal.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v napadnutom rozsahu (výrok I.,) a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania ako vecne správne potvrdil; akceptujúc čiastočné späťvzatie žaloby o sumu, ktorú žalovaná plnila po vyhlásení napadnutého rozhodnutia, v ktorej časti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v späťvzatej časti zrušil a konanie v časti o zaplatenie sumy 24,70 Eur s príslušenstvom zastavil.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. V predmetnom prípade bola v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná, preto jej podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré jej odvolací súd priznal v rozsahu 100%. K čiastočnému späťvzatiu došlo síce v dôsledku čiastočného plnenia zo strany žalovanej, ale s prihliadnutím na výšku uplatneného nároku by jej zodpovednosť za zastavenie konania prichádzala do úvahy len v nepatnej časti (oproti časti, v ktorej bola v odvolacom konaní úspešná), prakticky bez vplyvu na prípadný pomer úspechu v odvolacom konaní.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).